

SPIS TREŚCI:

- I. Przedmiot, cel i zakres opracowania**
- II. Podstawa prawna opracowania**
- III. Materiały źródłowe**
- IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy**
- V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego obszaru**
 - V.1. Cel i przedmiot planu
 - V.2. Powiązania z innymi dokumentami
 - V.3. Przeznaczenie terenów
 - V.4. Ustalenia ogólne
 - V.5. Uzasadnienie projektu planu - ogólnie
- VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego**
 - VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne
 - VI.2. Charakterystyka geomorfologiczna, geologiczna i glebowa
 - VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna
 - VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna
 - VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne
 - VI.6. Charakterystyka przyrodnicza
 - VI.7. Charakterystyka urbanistyczno - kulturowa
 - VI.8. Walory krajobrazowe
 - VI.9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną
- VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane**
 - VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska
 - VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych
 - VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
 - VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji
 - VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
- VIII. Skutki dla środowiska mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu**
 - VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny
 - VIII.2. Gleba i surowce naturalne
 - VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne
 - VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące
 - VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami
 - VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)
 - VIII.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie
 - VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe
 - VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi
 - VIII.10. Zaopatrzenie w media
 - VIII.11. Oddziaływania skumulowane
- IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa oraz uwarunkowaniami ekofizjograficznymi**
- X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu**
- XI. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.**
- XII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko**
- XIII. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania**
- XIV. Rozwiązania alternatywne**
- XV. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski**
- XVI. Bibliografia**
 - XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe
 - XVI.2. Ważniejsze przepisy prawne

I. Przedmiot, cel i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko to dokumentacja sporządzona na potrzeby miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wykonywana równolegle z projektem planu.

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa działań wynikających z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Równocześnie prognoza formułuje warunki realizacji projektowanych ustaleń planistycznych pozwalające na zachowanie równowagi przyrodniczej i minimalizację ewentualnych ujemnych skutków.

Powstała w toku prac dokumentacja przeznaczona jest na potrzeby ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie parkingu na Os. Pośrednim przy ul. Wiślańskiej – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVI/298/2014 z dnia 25 marca 2014r.

Projekt planu obejmuje działkę nr 7814/3, której powierzchnia wynosi 12,3ar.

Przystąpienie do opracowania planu jest wynikiem przeprowadzenia wcześniejszych analiz, w tym zasadności przystąpienia do sporządzenia ww planu oraz rozpatrzenia wniosku o zmianę planu.

Istotnym jest fakt, że ww działka jest wykorzystywana dotychczas w sposób wnioskowany jednak w sposób tymczasowy.

II. Podstawa prawna opracowania

Do prac nad prognozą oddziaływania na środowisko przystąpiono na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVI/298/2014 z dnia 25 marca 2014r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie parkingu na Os. Pośrednim przy ul. Wiślańskiej.

Obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 7 listopada 2008r. Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

W prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu zmiany planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227) ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 02.06.2014r. znak: WOOŚ.411.111.2014.AB),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (z dnia 26.05.2014r. znak: ONS/ZNS/522/29/12P/14),

III. Materiały źródłowe

W celu wykonania prognozy oddziaływania na środowisko użyto materiałów wyjściowych – „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004), opracowań tematycznych, opracowań kartograficznych.

Materiały wykorzystywane w toku prac zostały udostępnione przez Urząd Miasta w Szczyrku, Centralny Ośrodek Sportu, pochodzą ze zbiorów własnych autora oraz ogólnodostępnych w Internecie zasobów. Dokumenty i materiały źródłowe sporządzone zostały przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp.

Wykorzystane materiały ujęte są w bibliografii.

IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W okresie sporządzania niniejszego opracowania nie było przepisów prawnych określających metody sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu.

Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty ja: polityki i strategię rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografię i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp.

Wykonano część kartograficzną opracowania, zawierającą podstawowe zagadnienia z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego obszaru

V.1. Cel i przedmiot planu

Celem projektu planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia i warunków zagospodarowania dla terenu wskazanego w uchwale Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVI/298/2014 z dnia 25 marca 2014r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie parkingu na Os. Pośrednim przy ul. Wiślańskiej.

Celem opracowania planu jest umożliwienie zagospodarowania nieruchomości w sposób trwały a nie jak dotychczas tymczasowy, przy zachowaniu dotychczasowej funkcji – obsługi okolicznych terenów sportowo-rekreacyjnych.

Obszar planu znajduje się obecnie w obrębie obowiązującego planu.

Projekt planu obejmuje:

1. Rysunek planu w skali 1:1000 wraz z wyrysami ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z oznaczeniem granic obszaru objętego planem;
2. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu
3. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

V.2. Powiązania z innymi dokumentami

Plan opracowany został w powiązaniu z:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Szczyrk,
- 2) „Opracowaniem ekofizjograficznym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 3) Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVI/298/2014 z dnia 25 marca 2014r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie parkingu na Os. Pośrednim przy ul. Wiślańskiej.

V.3. Przeznaczenie terenów

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zmienia przeznaczenie terenów przyjęte dotychczasową uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku i ustala nowe.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje wprowadzenie do obszaru następującej funkcji (przeznaczenia terenu) wraz z wybranymi zasadami zagospodarowania mogącymi mieć wpływ na środowisko:

UST:

Przeznaczenie podstawowe – Tereny zabudowy usług sportowo-turystycznych, w tym gastronomii

Przeznaczenie dopuszczalne:

- a) budynki pomocnicze,
- b) obiekty małej architektury,
- c) zieleń urządzone,
- d) drogi wewnętrzne i dojazdy,
- e) parkingi,
- f) infrastruktura techniczna;

Zasady zagospodarowania:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,35,
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 25 % powierzchni działki budowlanej,

- 4) maksymalny gabaryt budynków: 18 m,
- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 50% powierzchni działki budowlanej,
- 6) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) dla budynków usługowych – 8 m,
 - b) dla budynków gospodarczych oraz budynków pomocniczych – 4 m,
 - c) dla budowli i obiektów małej architektury: 10 m,
- 7) geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowego o kącie nachylenia do 45°.
- 8) minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych: 1200 m²;

Bilans form przeznaczenia terenu:

FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]
UST – tereny zabudowy usług sportowo-turystycznych	100

V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko:

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

1. Ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy: od południowej linii rozgraniczającej teren UST: 4,0m.
2. W zakresie estetyki obiektów ustala się :
 - 1) nakaz stosowania kolorystyki materiałów naturalnych (kamień, drewno itp.),
 - 2) nakaz wykonywania przęseł ogrodzeń z materiałów naturalnych (kamień, drewno itp.),
 - 3) zakaz stosowania na elewacjach budynków okładzin z tworzyw sztucznych typu siding, z blachy falistej i trapezowej, z materiałów nietrwałych (płyty pilśniowe, sklejki itp.),
3. ustala się zasady lokalizacji nośników reklamowo-informacyjnych:
 - 1) zakaz montażu nośników reklamowo - informacyjnych na ogrodzeniach nieruchomości,
 - 2) dopuszczenie maksymalnej powierzchni reklam: 5,0 m²,
 - 3) zakaz komasacji nośników reklamowo-informacyjnych (należy zachować odległości min. 25 m między urządzeniami),
 - 4) zakaz umieszczania nośników reklamowo-informacyjnych na słupach oświetleniowych, telekomunikacyjnych, elektroenergetycznych oraz drzewach,
 - 5) zakaz montażu urządzeń reklamowych emitujących zmienne obrazy świetlne np. typu LED, wolno stojących jak i na elewacjach i dachach budynków.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego ustala:
 - 1) nakaz zastosowania do celów grzewczych i technologicznych mediów nie powodujących przekroczenia standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska (np. gaz ziemny, energia elektryczna, olej opałowy, drewno), bądź systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii,
 - 2) zakaz stosowania, do utwardzania nawierzchni drogowych i miejsc parkingowych, materiałów powodujących zanieczyszczenie powietrza pyłem;
2. W zakresie ochrony wód i gruntów ustala się:
 - 1) nakaz odprowadzenia ścieków - zgodnie z § 11 ust.2 pkt. 3;
 - 2) nakaz odprowadzania wód opadowych i roztopowych – zgodnie z §11 ust.2 pkt. 4;
 - 3) nakaz ochrony wód podziemnych wynikający z położenia terenu w obrębie Głównego Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych;
 - 4) nakaz utwardzenia dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
3. W zakresie ochrony elementów przyrodniczych ustala się:
 - 1) nakaz stosowania ogrodzeń ażurowych pozwalających na przemieszczanie się drobnej fauny,
 - 2) Nakaz uwzględniania zasad wynikających z położenia w Parku Krajobrazowym Beskidu Śląskiego powołanym na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16.6.1998r.
4. W zakresie ochrony przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem elektromagnetycznym ustala się:
 - 1) zakaz lokalizacji urządzeń mogących powodować wibracje.
 - 2) dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku: dla terenu oznaczonego symbolem literowym UST - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych wyodrębnionych na rysunku planu ustala się:

1. Dopuszcza się realizację obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń.
2. Nakaz wykonania dokumentacji geologiczno-inżynierskiej.
3. Dopuszcza się przekształcanie terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz nie generujący powstawania osuwisk (np. poprzez tworzenie sztucznych skarp i nasypów, nie umocnionych wykopów itp.).
4. Nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu.
5. Nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

1. w zakresie systemów komunikacji:
 - 1) dojazd poprzez publiczną ulicę klasy głównej – ul. Wiślańską (zlokalizowaną poza obszarem objętym planem),
 - 2) nakaz wskazania miejsc do parkowania realizowanych w formie miejsc postojowych, w ilości nie mniejszej niż:
 - a) 1 miejsce do parkowania dla samochodów na 20 m² powierzchni użytkowej, z zastrzeżeniem lit. c

- b) 0,5 stanowiska na 1 pracownika,
 - c) 1 miejsce przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową na 150 m² powierzchni użytkowej;
2. w zakresie infrastruktury technicznej ustala się:
- 1) dopuszczenie lokalizacji sieci, obiektów oraz urządzeń infrastruktury technicznej oraz zmiany przebiegów istniejących sieci i wszelkich urządzeń infrastruktury technicznej oraz lokalizacji nowych;
 - 2) zaopatrzenie w media:
 - a) w wodę:
 - z wodociągowej miejskiej sieci rozdzielczej,
 - dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód
 - b) w energię elektryczną: poprzez istniejące i projektowane stacje transformatorowe SN/nN, liniami napowietrznymi lub kablowymi podziemnymi niskiego napięcia,
 - c) w ciepło: ogrzewanie budynków w oparciu o indywidualne rozwiązania, wykorzystujące proekologiczne wysokosprawne źródła energii, charakteryzujące się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;
 - 3) odprowadzenie ścieków sanitarnych:
 - a) do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,
 - b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - 4) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych:
 - a) do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem §7 ust.2 pkt.3 i 5,
 - b) dopuszczenie wtórne wykorzystania wód deszczowych.

V.5. Ogólne uzasadnienie projektu zmiany planu oraz planu

Teren planu to obszar bezpośrednio sąsiadujący z trasami narciarskimi (tzw. „Juliany”) i towarzyszącą im infrastrukturą jak wyciągi orczykowe – od strony północnej oraz parkingiem służącym obsłudze ww funkcji – od strony południowej (ul. Wiślańska).

Teren planu, stanowiący własność Gminy Szczyrk, jest od wielu lat dzierżawiony i wykorzystywany na cele obsługi ruchu turystyczno-sportowego (gastronomia, wypożyczalnia sprzętu sportowego, szkoła narciarska). Działalność prowadzona jest w sposób tymczasowy (przyczepy, namioty itp.) Plan pozwoli na kontynuację niniejszej, istotnej w tym miejscu funkcji, w sposób planowy i uporządkowany. Pozwoli na zwiększenie standardu oraz korzystnie wpłynie na odbiór obiektów w kontekście przestrzeni a także wpłynie na polepszenie jakości środowiska m.in. poprzez właściwą gospodarkę ściekami.

VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych

VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca. Powierzchnia miasta wynosi 39 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Położenie Szczyrku w Polsce i Powiecie Bielskim

Zgodnie z podziałem Polski na mezoregiony fizycznogeograficzne wg Kondrackiego obszar Miasta Szczyrk należy do:

- podobszar „Karpaty i Podkarpacie”
- prowincji „Karpaty Zachodnie”
- podprowincji: „Zewnętrzne Karpaty Zachodnie”,
- makroregionu „Beskid Zachodnie” (513. 4-5)
- mezoregionu „Beskid Śląski” (Pasma Wiślańskie)

Teren planu położony jest na Osiedlu Pośrednim, przy ul. Wiślańskiej.

VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie. Piaskowce mogą mieć zastosowanie w budownictwie i drogownictwie.

W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski dzieli się na dwie części: północną i południową, w obrębie której znajduje się Szczyrk.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spęływania i spłukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spęływanie pokryw zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. Wg dostępnych danych (Speleoklub Beskidzki) liczba jaskiń wynosi 347.

Stoki charakteryzują się predyspozycjami do wystąpienia osuwisk. Występują liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych. Zjawiska ruchów masowych związane są z geologią i litologią podłoża oraz wpływem opadów i działalności człowieka.

Obszar planu położony jest w obrębie nieaktywnego osuwiska nr 13447. To zsuw translacyjny o pow. ok. 24 ha.

Miasto w przewadze położone jest na wysokości ok. 460 – 600 m.n.p.m. Różnica wysokości całości terenu zabudowanego wynosi ok. 440 m, gdyż zabudowania spotyka się też znacznie wyżej, aż do ok. 900 m.n.p.m. Obserwuje się ekspansję miasta na stoki górskie.

Od północy i północnego zachodu szczyrk otoczony jest grupą górską Klimczoka – Magura (1095 m), Klimczok (1119), Trzy Kopce (1060). W kierunku zachodnim od Przełęczy Karkoszczonek otaczają Szczyrk: Beskid (850), Kotarz (965), Grabowa (905) do Przełęczy Salmopol. Na południu wznoszą się: Malinów (1095), Malinowska Skala (1150), Małe Skrzyczne (1201), Skrzyczne (1257), Hala Jaworzyna, Skaliste (864).

Przedmiotowy obszar położony jest w obrębie północno-zachodnich stoków góry Małe Skrzyczne, opadających w kierunku do doliny rzeki Żylica.

Wysokości bezwzględne wynoszą od ok. 830 do 836 m.n.p.m., co daje wysokość względną ok. 6 m (na ok. 40m długości).

Utwory czwartorzędowe stoków reprezentują pokrywę zwietrzelinową, koluwalną i deluwialną wieku plejstoceńskiego i holocеноńskiego.

Teren planu pokrywają głównie gleby szkieletowe pochodzenia wietrzeniowego, związane z fliszem karpackim.

Na terenie miasta Szczyrk udokumentowane złoża kopalin występują w postaci odkrywek: piaskowca (Salmopol, nieczynna), gliny (Groniczek, do produkcji cegły palonej).

VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna

WODY PODZIEMNE

Z danych literaturowych wynika, że na terenie Szczyrku nie występują podziemne wody głębine.

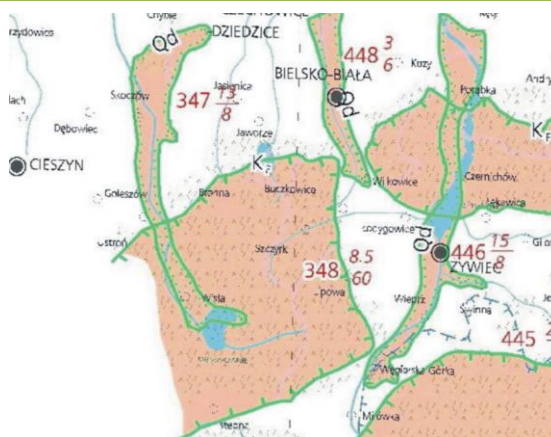
Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

Wody czwartorzędowe związane są z osadami żwirowo – piaszczystymi o dużej miąższości w dolinie Żylicy.

Zidentyfikowany obszar zasilania i drenażu w odniesieniu do wód użytkowych mają główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP), użytkowe poziomy wód podziemnych (UPWP), regiony hydrogeologiczne czy jednostki hydrogeologiczne.

Zgodnie z „Mapą obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1: 500 000” pod red. A.S Kleczowskiego na terenie miasta Szczyrk ma swój zasięg **kredowy GZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski), w obrębie którego jest położony obszar planu.**

To zbiornik o powierzchni ok. 370km², który posiada wydajność potencjalną otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność powyżej 10 m²/h oraz jakość wody I klasy. Zbiornik należy do fliszowych, o charakterze szczelinowo-porowym ośrodka. Dominują w nim wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowo-magnezowe o wysokiej jakości.

Położenie Szczyrku w obrębie GZWP (wg Kleczkowskiego)

W roku 2012 badania wód podziemnych w województwie śląskim prowadzone były w oparciu o krajową sieć pomiarową modyfikowaną pod kątem dostosowania do wymagań Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz sieć regionalną uzupełniającą badania pod kątem ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych wykorzystywanych do celów pitnych.

Badaniami objęto 185 punktów pomiarowych, w tym: 94 punkty w sieci krajowej, 63 punkty w sieci regionalnej, 12 punktów w monitoringu badawczym na terenie Tarnowskich Gór oraz 16 punktów w monitoringu badawczym na terenie Dąbrowy Górniczej. Wykonawcą badań w sieci krajowej był Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, w sieci regionalnej oraz badawczej Laboratorium WIOŚ w Katowicach – Pracownia w Częstochowie.

Ocena jakości wód podziemnych została wykonana dla punktów pomiarowych w sieci krajowej i regionalnej w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryterium i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. z 2008 r., Nr 143, poz. 896).

W roku 2012 badania wód podziemnych w sieci krajowej prowadzone były w ramach monitoringu diagnostycznego w 94 punktach pomiarowych, ujmujących wody z utworów karbonu, triasu, jury, kredy, paleogenu, neogenu, oligocenu, miocenu i czwartorzędu. Monitoringiem objęto 23 jednolite części wód podziemnych.

Jednolita Część Wód Podziemnych GW2200152, w obszarze której położony jest Szczyrk została uznana za nie zagrożoną nieosiągnięciem dobrego stanu.

WODY POWIERZCHNIOWE

Obszar gminy Szczyrk znajduje się w zlewisku Morza Północnego, w dorzeczu rzeki Wisła, jej prawobrzeżnego dopływu – Soły. Główną rzeką jest Żylica z wieloma dopływami. Głównymi z nich są potoki: Biła, Malinów, Czyrna. Długość Żylicy w Szczyrku wynosi 9,5 km, obwód jej zlewni – 27,7 km.

Żylica ma charakter rzeki górskiej, wahania przepływów rzek i potoków są gwałtowne, maksimum przypada w okresie roztopów wiosennych.

Obszar projektu planu znajduje się w zlewni potoku Żylica. W samym obszarze brak cieków wodnych.

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMŚ wynika z art. 155a ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145), przy czym zgodnie z ust. 3 tego artykułu badania jakości wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych należą do kompetencji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Zgodnie z Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa śląskiego na lata 2010-2012 (www.katowice.pios.gov.pl), w ramach podsystemu monitoringu jakości wód powierzchniowych realizowano zadania:

- badania i ocena stanu rzek,
- badania i ocena potencjału ekologicznego i stanu chemicznego zbiorników zaporowych.

Zasadnicze cele, priorytety, zadania dotyczące ochrony zasobów wód przed zanieczyszczeniem sprecyzowano w „Programie ochrony środowiska miasta Szczyrk”:

Są to:

- Przywrócenie czystości wód powierzchniowych, ochrona zasobów wód podziemnych oraz zapewnienie mieszkańcom wody o wysokiej jakości,
- minimalizacja zagrożeń spowodowanych klęskami powodzi, poprzez:
 - rozbudowę sieci kanalizacyjnej i deszczowej,
 - ograniczenie ilości ścieków nieczyszczonych,
 - ograniczenie strat wody związanych z przesyłem i poprawa zaopatrzenia ludności w wodę,
 - ochrona wód powierzchniowych i podziemnych,
 - opracowanie planów ochrony przeciwpowodziowej,

W cyklu pomiarowym 2010-2012 badania monitoringowe prowadzono w 201 punktach pomiarowych zlokalizowanych na 162 jednolitych częściach wód powierzchniowych. Badaniami objęte były rzeki – 179 punktów oraz zbiorniki zaporowe – 22 punkty. Ilościowe zestawienie badanych JCWP oraz punktów pomiarowych w regionach wodnych oraz zlewniach 3 poziomu wg Komputerowej Mapy Podziału Hydrograficznego Polski

Szczegółowe oceny w punktach pomiarowych oraz w jednolitych częściach wód powierzchniowych zamieszczono na stronie internetowej Inspektoratu: www.katowice.pios.gov.pl.

W ramach oceny stanu i potencjału ekologicznego Jednolitych Części Wód Powierzchniowych zlewnię Żylicy zakwalifikowano do wód o stanie ZŁYM, jednak niezagrożone nieosiągnięciem stanu dobrego.

Wystąpienia stanów powodziowych związane są głównie z opadami atmosferycznymi w zlewni.

Na potrzeby wykonania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wykonano „Ekspertyzę hydrologiczną zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” przez Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach (Katowice, 1998r.). Wykonano również w RZGW w Krakowie „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nie obwałowanych w zlewni Soły” (2004r.)

Wg ww dokumentów - teren planu nie podlega okresowym zalewom.

Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej sukcesywnie i terminowo wdraża postanowienia Dyrektywy Powodziowej. **Obszar opracowania znajduje się poza wyznaczonymi obszarami zagrożenia podtopieniami oraz obszarami wskazanymi na mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego.** Do czasu przekazania oficjalnego pełnej cyfrowej formy map jednostkom administracji, nie stanowią one podstawy przy uzgadnianiu dokumentów w zakresie planowania przestrzennego.

VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna

Miasto Szczyrk położone jest wg regionalizacji klimatycznej Romera w podkarpackiej dzielnicy klimatycznej. Na obszarze tym ścierają się ze sobą masy powietrza kontynentalnego i polarno – morskiego. Dominują te drugie (ok. 60 %). Masy powietrza zwrotnikowe i arktyczne stanowią jedynie ok. 6%.

Wszelkie dane ogólne oraz zawarte w niniejszym opracowaniu, dotyczące warunków klimatycznych i meteorologicznych pochodzą ze stacji meteorologicznych na Skrzycznym i w Szczyrku.

TEMPERATURA POWIETRZA

Średnia temperatura roczna = +7,1°C

Średnia temperatura stycznia (I) = -1,8°C (-5,8°C na Skrzycznym)

Średnia temperatura lipca (VII) = +17,3°C (+11,4°C na Skrzycznym)

Średnia liczba dni z temperaturą powyżej +25 °C = ok. 25 / rok

Średnia liczba dni z temperaturą poniżej +0 °C = ok. 150 / rok

Na temperatury występujące na terenie miasta Szczyrk i jego okolic wpływ mają wiatry fenowe, pod wpływem których temperatura wzrasta o ok. 3 °C oraz zjawisko inwersji temperatury.

Piętrowość klimatyczna różnicuje temperatury w trzech przedziałach:

- do wys. 670 m n.p.m. - piętro umiarkowanie ciepłe - średnia T roczna = +7 do +8 °C
- do wys. 980 m n.p.m. - piętro umiarkowanie chłodne - średnia T roczna = +4 do +6 °C
- powyżej wys. 980 m n.p.m. - piętro chłodne - średnia T roczna = +2 do +4 °C

OPADY

Średnia roczna suma opadów = 1200mm (max.=lipiec–1461mm, min.=luty–768 mm), Skrzyczne–do 1300 mm,

Średnia liczba dni z zalegającą pokrywą śniegową = 90 - 160 dni / rok, o maksymalnej grubości pokrywy w styczniu.

Ilość opadów różnicuje się wraz ze wzrostem wysokości.

Znaczne są różnice w związanej z wysokością długości okresu zalegania pokrywy śniegowej wynoszącej nawet do 160 dni w roku na wierzcholinie Beskidu Śląskiego.

OKRES WEGETACYJNY

Czas trwania okresu wegetacyjnego na Skrzycznym – ok. 165 dni

NASŁONECZENIE

Średnia dobową liczbą godzin słonecznych = 4 godz

Maksymalna wartość zachmurzenia = 70% (grudzień)

Minimalna wartość zachmurzenia = 55% (lipiec)

WIATRY

Składnik warunków atmosferycznych mający znaczny wpływ na kształtowanie klimatu miejscowego, zanieczyszczenie powietrza oraz urbanistykę i architekturę.

Na obszarze Szczyrku przeważają wiatry z kierunków S, W i S-W (30 %) o średniej rocznej prędkości 2 m/s. Występują, szczególnie w okresie wiosennym wiatry halne(40%). Ciszę stanowią 27% obserwacji. Na wiatry narażone są szczególnie szczyty i stoki oraz odsłonięte tereny pogórza.

Do wysokości 500 m.n.p.m. Szczyrk charakteryzuje bioklimat łagodnie bodźcowy. Korzystny wpływ mają kompleksy leśne, które łagodzą klimat, także poprzez osłabienie oddziaływania wiatru.

VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne

Głównym źródłem hałasu kształtującym klimat akustyczny na terenie miasta jest ruch drogowy wzdłuż układu komunikacyjnego – drogi krajowej 942. W „Programie ochrony środowiska województwa bielskiego do roku 2015” rejon Szczyrku z uwagi na w/w drogę został zaliczony do tzw. „strefy terenów o warunkach akustycznych niekorzystnych, lecz dopuszczalnych” („strefa znacznej uciążliwości w dzień i bardzo znacznej w nocy”). Równoważny poziom hałasu określono na 65 – 70 dB).

Określono następujące przekroczenia:

- w dzień – 5 – 20 dB,

- w nocy (wewnątrz budynków) – 10 – 15 dB,

Wskazano m. In. konieczność ekranowania tras przy przekroczeniach dopuszczalnych poziomów hałasu o ponad 10 dB

Uciążliwość nie ma wpływu na tereny chronione.

W analizowanym terenie sezonowymi źródłami hałasu są te związane z sezonem narciarskim.

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabeli nr 3.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Podstawowym aktem regulującym zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu najlepszego stanu środowiska poprzez:

- utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach,
- zmniejszenie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko są obowiązani do wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania oraz każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji. Szczegółowe ustalenia dotyczące pomiarów oraz dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (*Dz. U. Nr 192, poz.1883*). Wszelkie urządzenia emitujące pole elektromagnetyczne aby mogły być eksploatowane muszą spełniać określone specjalnymi przepisami warunki.

Źródłem emitowania promieniowania są między innymi:

- elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa,
- stacje radiolokacji i radionawigacji.

Wszystkie te systemy są źródłami promieniowania elektromagnetycznego emitowanego w szerokim zakresie częstotliwości i o różnych poziomach wartości natężenia pola elektromagnetycznego.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie, m.in. z powodu rozwoju radiokomunikacji oraz powstawania coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności.

Wymieniony rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności. Nadal poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiekolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczasowe badania wykazały, że oddziaływanie to zależy przede

wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii.

Przy częstotliwościach pól poniżej kilkuset kHz, dominuje indukowanie się w ciele prądów elektrycznych, stymulujących tkanki elektrycznie pobudliwe. Przy częstotliwościach pól powyżej 1 MHz przeważa zamiana energii fal na ciepło, wydzielające się w komórkach organizmu. Częstotliwość rezonansowa, przy której występuje maksimum pochłaniania energii fal zależy od rodzaju organizmu. Dla organizmu ludzkiego wynosi ona około 70 MHz i jest dla człowieka najbardziej niebezpieczna. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla:

- terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
- miejsc dostępnych dla ludności.

Występowanie pól elektromagnetycznych o parametrach wyższych od dopuszczalnych w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi, niezależnie od parametrów te pola charakteryzujących, nie jest uciążliwością w rozumieniu przepisów ochrony środowiska.

Polska posiada jeden z niższych na świecie dopuszczalnych limitów ekspozycji w zakresie ochrony ludności przed PEM, co oznacza, iż polskie przepisy prawne w odniesieniu do stacji bazowych telefonii komórkowej są jednymi z bardziej rygorystycznych.

Inwestycje z kategorii mogących pogorszyć stan środowiska wymagają odrębnej procedury administracyjnej, która ma na celu wyeliminowanie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko w tym na zdrowie ludzi.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. **Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.**

Z danych literaturowych wynika, że obserwuje się stały wzrost poziomów PEM. Po to, aby dobrze poznać charakterystykę tego zjawiska i śledzić jego zmiany, konieczne jest prowadzenie monitoringu pól elektromagnetycznych.

W Szczyrku przy ul. Orlej znajduje się punkt sieci monitoringowej, gdzie średnie natężenie pola elektromagnetycznego w roku 2012 wynosiło 0,71 V/m.

VI.6. Charakterystyka przyrodnicza

Obszar zajmowany przez gminę Szczyrk charakteryzuje się piętrowym układem roślinności, gdzie wyróżnić można następujące piętra: pogórza (pomiędzy 450 – 500 m.n.p.m.), regła dolnego (pomiędzy 500 - 1100 m.n.p.m.), regła górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.).

Lasy stanowią ok. 70% powierzchni miasta, są to w całości lasy ochronne. Dominują: las mieszany górski (47,4%) i las górski (36,4%), o przewadze drzewostanów świerkowych (71,9%), bukowych (18,2%) z domieszką dębu i jodły, sosnowych (8,8%),

Zespoły leśne obrębu Szczyrk (omówione szczegółowo w ramach opracowania ekofizjograficznego):

- żyzna buczyna karpacka,
- jaworzyna karpacka,
- kwaśna buczyna górska,
- zachodniokarpacka świerczyna górnoreglowa,
- sudecka świerczyna górnoreglowa,
- dolnoreglowy bór jodłowo – świerkowy.

Monokultury świerkowe, które występują w obszarze analizy, chorują i wymagają pilnej „przebudowy”. Drzewostan świerkowy przylegający do tras nie przedstawia większej wartości przyrodniczej.

Pod kątem faunistycznym obszar gminy Szczyrk zasiedla ok. 200 gatunków kręgowców, w tym: 25 gatunków ssaków, 134 gatunki ptaków, 5 gatunków gadów, 9 gatunków płazów, 12 gatunków ryb.

Na szczególną uwagę zasługują ssaki dawnej puszczy karpackiej, m. In.: borsuk, lis, wilk, jeleń, sarna, dzik. Dokładniejsze omówienie gatunków zawarte jest w opracowaniu ekofizjograficznym.

Beskid Śląski charakteryzuje się największą ilością jaskiń w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Największa z tych jaskiń znajduje się w Trzech Kopcach. (długość 947,5 m). Liczne są wychodnie skalne.

Większość terenu Szczyrku wchodzi w skład Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny, co wprowadza szereg ograniczeń w zagospodarowaniu stanowi element ochrony tutejszej flory i

fauny. Obszary podlegające ochronie prawnej opisane zostały w ramach podrozdziału VI.9.

Samą okolicę Szczyrku uznaje się pod względem przyrodniczym za mało atrakcyjną. Duże powierzchnie zajmują liczne wiatrołomy.

Działka nr 7418/3 stanowi fragment łąki, oddalonej o kilkaset metrów od obszaru leśnego.

VI.7. Charakterystyka urbanistyczno – kulturowa

Obszar miasta Szczyrk jest użytkowany w następujący sposób:

- lasy – 67,7 %,
- użytki rolne – 25,1 %,
- osadnictwo – 7,0 %,

Gęstość zaludnienia wynosi ok. 144 os / km².

W szczyrku występują obszary i obiekty objęte formami ochrony konserwatorskiej, w formie: stref konserwatorskich ścisłej ochrony „A” (3), stref konserwatorskich ochrony częściowej obiektu lub zespołu „B” (8), stref konserwatorskich ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych „E” (5), stanowisk archeologicznych (2), stref historycznych założeń zieleni „Z” (3), obiektów w rejestrze zabytków (1), obiektów w ewidencji zabytków (44). **Żadna ze stref konserwatorskich nie obejmuje stoków góry Skrzyczne.**

Teren nie znajduje się w obszarze objętym nadzorem archeologicznym.

W obszarze opracowania i bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz objęte ochroną konserwatorską, wpisane do ewidencji zabytków, obszary zabytkowe.

Krajobraz Szczyrku to głównie krajobraz kulturowy, związany z gospodarczą działalnością człowieka. Szczyrk jest miejscowością typowo turystyczną.

Do obszarów o szczególnych walorach widokowo – krajobrazowych należą:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,

- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Migdały”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Porębskie Pole”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czerna”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Łączny”,
- fragmenty zabudowy Salmopolu,
- otoczenie cmentarza komunalnego,
- otoczenie kościoła Matki Boskiej Królowej Polski,
- osie widokowe w kierunkach N i W na kościół Św. Jakuba,
- Salmopol – oś widokowa w kierunku W na kościół i cmentarz ewangelicko – augsburski,
- oś widokowa w kierunku S na prawy brzeg Żylicy,
- założenie zielone w kierunku ulic: Turystycznej i Orlej,

Obszar planu od lat jest zagospodarowany, głównie sezonowo, w tymczasowy sposób. Jest położona w bezpośrednim sąsiedztwie parkingu oraz tras narciarskich.

VI.8. Walory krajobrazowe

Teren miasta charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, na którą składają się wzgórza Beskidu Śląskiego, porozdzielane głębokimi dolinami potoków z centralną doliną rzeki Żylicy. Obszar miasta Szczyrk pozostaje w ścisłym związku krajobrazowym z otaczającymi pasmami Beskidu Śląskiego. Lokalizacja miasta w głębokiej i wąskiej dolinie Żylicy tworzy w miarę zwarty układ liniowy krajobrazu kulturowego – związanego z osadnictwem i działalnością człowieka. Zaliczyć należy do niej także działania związane z zagospodarowaniem turystyczno – sportowo – rekreacyjnym ulokowanym poza dolinami – na zboczach oraz w obrębie otaczających szczytów. Szczyty powiązane są licznymi szlakami turystycznymi.

Urozmaicony krajobraz Beskidu Śląskiego charakteryzują wielkie połacie lasów poprzerywane polanami, halami, polami uprawnymi i osiedlami, a z górskich szczytów roztaczają się rozległe panoramy

W budownictwie zanikają cechy regionalizmu, które powinny być kontynuowane we współczesnym budownictwie.

Walory krajobrazowo – widokowe Szczyrku i jego okolicy należą do bardzo wysokich i powinny podlegać najwyższej ochronie. Rejon Beskidów jest niewątpliwie jednym z najpiękniejszych terenów górskich w naszym kraju.

Obszar planu jest bardzo atrakcyjny widokowo i krajobrazowo.

VI. 9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe,
- rezerваты przyrody,
- parki krajobrazowe,
- obszary chronionego krajobrazu,
- obszary Natura 2000,
- pomniki przyrody,
- stanowiska dokumentacyjne,
- użytki ekologiczne,
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe,
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

Miasto Szczyrk charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi, także objętymi ochroną.

Obszar planu objęty jest Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego. Wszystkie formy zieleni, chronionej prawnie i pozostałej, występujące w sąsiedztwie i okolicy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowią ważny składnik systemu zieleni ekologicznej w skali regionalnej.

Teren Szczyrku i jego najbliższa okolica znajdują się w obrębie obszarów chronionych i proponowanych do objęcia ochroną:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,
- otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,
- Obszar NATURA 2000 (pokrywający się w większości z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego)
- obiekty ochrony indywidualnej (pomniki przyrody – 2 pojedyncze drzewa i 5 jaskiń).
- rezerваты: „Barania Góra”, „Stok Szyndzielni”, „Jaworzyna”, „Wisła” (Biała i Czarna Wisielka),
- proponowane rezerваты – „Kołowrót”, „Piekielny”, „Klimczok”, „Barbara” (oddalone powyżej 10 km na północ),

Ustawa o ochronie przyrody uwzględnia poza ochroną cennych przyrodniczo obiektów i obszarów również **ochronę gatunkową** dla elementów flory i fauny. Celem ochrony jest: zabezpieczenie dziko występujących roślin lub zwierząt oraz ich siedlisk, a w szczególności gatunków rzadko występujących, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie umów międzynarodowych, jak też zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

Ochrona gatunkowa roślin została określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz.U.z 2004r.,Nr 168,poz.11764).

Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. z 2004r. Nr 220, poz. 2237) ustalono listę oraz zasady ochrony gatunkowej zwierząt.

„Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) szczegółowo omawia podlegające ochronie obszary a także chronione gatunki roślin i zwierząt.

PARK KRAJOBRAZOWY BESKIDU ŚLĄSKIEGO

Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Obejmuje on powierzchnię 38 620 ha (z sąsiadującą otuliną 22 285 ha) w obrębie gmin: Bielsko – Biała, Brenna, Buczkowice, Goleiszów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy – Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła.

Zgodnie z ww rozporządzeniem został powołany w celu:

- zachowania oraz wzbogacenia cennych, występujących na terenie województwa zasobów przyrody, kultury i krajobrazu dla potrzeb rekreacji i nauki,
- stworzenia podstaw realizacji kompleksowego programu zrównoważonego rozwoju tych obszarów,
- propagowania idei ochrony przyrody poprzez prowadzenie działalności dydaktycznej i edukacyjnej,
- ochrony i kształtowania środowiska oraz gospodarki przestrzennej w obrębie poszczególnych parków krajobrazowych położonych w granicach województwa śląskiego zgodnie z rozporządzeniami o powołaniu parków krajobrazowych.

Park jest obszarem chronionym, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Obszar obejmuje tereny leśne dwóch pasm górskich - Czantorii (995 m n.p.m.) oraz Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.). Na stokach Baraniej Góry znajduje się obszar źródłowy Wisły. Biorą tu początek potoki Białej i Czarnej Wisielki.

Pasma Beskidu Śląskiego ma urozmaiconą budowę geologiczną, głównie zbudowane jest z piaskowców godulskich i istebniańskich, a część Pogórza Śląskiego z łupków i wapieni warstw cieszyńskich. Beskid Śląski charakteryzuje się bardzo ciekawą rzeźbą terenu. Góry te, mające układ pasmowy, posiadają

dość duże różnice wysokości pomiędzy dnami dolin a szczytami oraz są poprzecinane głębokimi dolinami. Występuje tu szereg form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe - powierzchniowe i podziemne. Na terenie tym zinwentaryzowano 21 pojedynczych lub występujących grupowo skałek, część z nich objęto ochroną pomnikową. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Do najciekawszych z w/w obiektów należą: jaskinia w Trzech Kopcach (najdłuższa nie krasowa jaskinia w Polsce – 947,5 m), Jaskinia Malinowska, Jaskinia Lodowa, Jaskinia Mokra.

Z obszaru Beskidu Śląskiego bierze swój początek Wisła. Jej źródła znajdują się w obrębie północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1 100 m. Zlewnia tej rzeki, wraz z dopływami, zajmuje największy obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Niewielką powierzchnię zajmuje zlewnia Odry. W okolicy Koniakowa przebiega fragment europejskiego działu wodnego między zlewiskami Morza Czarnego i Bałtyku. Potoki Czadeczek i Krężelka należą już do zlewiska Morza Czarnego. Beskid Śląski jest rezerwuarem wodnym - znajdują się tu zbiorniki zaporowe (Zb. Wisła Czarne, Zb. Wodny Wapienica) pełniące rolę retencyjną, ale przede wszystkim służące jako magazyny wody pitnej.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe. Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje w innym typie:

- w piętrze pogórza - podgórski łęg jesionowy, nadrzeczna olszynka górską oraz dolnoreglowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
 - w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górską (rzadziej jaworzyna karpacka), bór jodłowo - świerkowy
- Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szynclini i Błatnej.
- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoreglowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Na roślinność nieleśną składają się w przewadze zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe, w środowiskach umiarkowanie wilgotnych i suchych głównie: łąki konietlicowe, łąki rajgrasowe oraz zespół mietlicy pospolitej i mietczyka dachówkowatego z udziałem wielu rzadkich i chronionych gatunków storczyków. Zespoły rdestu i ostrożeń oraz śmiałka darniowego i situ rozpięzchłego porastają siedliska wilgotne.

W miejscach wilgotnych wzdłuż potoków rozwijają się łąpuszyny tworzone przez lepiężniki oraz ziołorośla z udziałem okazałych bylin. Niewielkie powierzchnie na terenach podmokłych i źródłiskowych zajmują łąki - kozłkowo-turzycowa i turzycowo-mietlicowa.

Fauna kręgowców reprezentowana jest przez blisko 40 gatunków ssaków, kilkanaście gatunków ryb i minogów, 16 gatunków płazów, 6 gatunków gadów oraz liczne gatunki ptaków. Na obszarze Beskidu Śląskiego spotyka się wiele rzadkich gatunków zwierząt, m.in. ptaków, drapieżne ssaki (wilka, rysia i okresowo niedźwiedzia), nietoperze (podkowca małego, nocka orzęsionego, nocka wąsatka), czy też rzadkie gatunki ryb. Stwierdzono występowanie tu, zagrożonych w skali Europy, gatunków owadów: chrząszcza - pachnicy dębowej oraz motyla - czerwoczyka nieparka.

Najcenniejsze fragmenty przyrody Beskidu Śląskiego objęte są ochroną w formie rezerwatów przyrody: Barania Góra, Czantoria, Dolina Łańskiego Potoku, Jaworzyna.

W ramach „Koncepcji projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego”

ustalono następujące cele główne:

- ochronę krajobrazu,
- ochronę przyrody nieożywionej,
- ochronę gleb,
- ochronę wód,
- ochronę lasów,
- ochronę flory,
- ochronę fauny,
- ochronę walorów kulturowych.

Ustalono obszary działań ochronnych na terenach: leśnych, nieleśnych i zwartej zabudowy wiejskiej.

Ustalono m.in. zasady udostępniania Parku do celów m.in. turystycznych i rekreacyjnych. Zwrócono szczególną uwagę na ograniczenie nowej zabudowy i wykluczenie przeznaczania nowych terenów pod zabudowę rekreacyjną.

Już w tym miejscu istotnym do podkreślenia jest fakt, że projektowane przeznaczenie terenu nie jest zagospodarowaniem w tym miejscu nowym. Od kilkudziesięciu lat działka ta użytkowana jest do obsługi ruchu narciarsko-turystycznego w bezpośrednio sąsiadującymi z nią terenami istniejących tras narciarskich i wyciągów orczykowych. Jej zagospodarowanie, w postaci tymczasowych budek i namiotów nie stanowi atrakcyjnego elementu w krajobrazie. Zastąpienie ich

obiekt trwałym o tym samym, istniejącym przeznaczeniu, znacznie i pozytywnie wpłynie na walory widokowe miejsca (szczególnie w przypadku wprowadzenia obiektu o charakterze budownictwa regionalnego) wraz z zapisami dotyczącymi ograniczeń reklam. Uporządkowana gospodarka wodno-ściekowa przyczyni się do ochrony wód.

Pozostałe aspekty wprowadzenia ustaleń planu zostały omówione w kolejnych rozdziałach prognozy.

OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE I PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ położone w Szczyrku i sąsiedztwie obszaru planu:

- **rezerwat Barania Góra** – ok. 5,5 km w kierunku południowym.

Rezerwat przyrody zaliczony do klasy częściowych rezerwatów krajobrazowych. Powstał w celu zachowania w stanie naturalnym obszaru źródłiskowego Wisły oraz zachowania w stanie naturalnym górskiego lasu mieszanego na Baraniej Górze, przechodzącego w bór wysokogórski. Obszar chroniony ze względów naukowych i społeczno-kulturowych. Prawie całą powierzchnia rezerwatu to zbiorowiska leśne. Najwyżej położoną część pokrywa górnoreglowa świerczyna karpacka, zróżnicowana na dwa główne podzespoły:

- W partiach grzbietowych i na słabo nachylonych stokach występuje podzespół trzcinikowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum calamagrostietosum villosae*.
- Na stromych, skalistych i wilgotnych stokach występuje podzespół paprociowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum athyrietosum alpestris*.

W niższych partiach pojawia się dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. W drzewostanie obok świerka pojawia się jodła i buk. W runie powszechnie występują: szczawik zajęczy, borówka czarna, śmiałek pogięty, jeżyna gruczołowata oraz paprocie: wietlica samicza i nerecznica szerokolistna.

Rzadkie gatunki w rezerwacie: tocja karpacka.

- **rezerwat Kuźnie** – ok. 7 km na południowy-wschód

Rezerwat przyrody nieożywionej utworzony w celu ochrony ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych zgrupowania wychodni skalnych, jaskiń oraz dorodnego drzewostanu świerkowego na południowo-wschodnich zboczach góry Muronka w Beskidzie Śląskim. Osobliwością jest sporych rozmiarów osuwisko utworzone przez bloki skalne i blokowiska. Ogółem znajduje się tutaj 10 wychodni skalnych w formie ambon, 2 w kształcie baszt oraz liczne blokowiska i bloki skalne. Zbudowane są z piaskowca godulskiego górnego określane także mianem zlepieńców z Malinowskiej Skały.

Teren rezerwatu jest skupiskiem 5 jaskiń, z których Jaskinia Chłodna ma długość 117 m i głębokość 17 m.

Teren rezerwatu porasta dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. Warstwę drzew tworzy tu świerk z domieszką buka, jodły i jaworu. Najstarsze świerki liczą 130-140 lat i osiągają 60 cm średnicy w pierśnicy. W runie dominują trzcinnik leśny, borówka czarna, śmiałek pogięty i paproć nerecznica szerokolistna.

Osobliwością florystyczną rezerwatu jest roślinność naskalna (m.in. paprotka zwyczajna i zanokcica naskalna)

- **rezerwat Stok Szyndzielni** – ok. 7 km na północ.

Leśny, częściowy rezerwat przyrody. Usytuowany na północnym i północno-zachodnim stoku Trzech Kopców (650 – 1040 m n.p.m.). Obejmuje obszar źródłiskowy potoku Barbara.

Utworzony w celu ochrony:

- mieszanych lasów dolnoreglowych oraz lasów na pograniczu regla dolnego i regla górnego: kwaśnej buczyny karpackiej, żyźnej buczyny karpackiej, dolnoreglowego boru mieszanego oraz boru górnoreglowego,
- lasów regla dolnego,
- rodzimego charakteru dolnoreglowych,
- całego bogactwa gatunkowego lasów dolnoreglowych,
- źródłowego odcinka potoku górskiego wraz z jego doliną, w której rozwinęła się mozaika biocenoz związanych z płynącą wodą, źródłiskami i stromymi zboczami.

Na terenie rezerwatu „Stok Szyndzielni” stwierdzono ponad 133 gatunków roślin naczyniowych (kosodrzewina, widłak jałowcowaty, śnieżyczka przebiśniegu, naparstnica purpurowa, podrzeń żebrowiec, marzanka wonna, kopytnik pospolity). Znaczna część ssaków, prawie wszystkie ptaki, wszystkie gady i płazy znajdują się na liście zwierząt chronionych. Pod ochroną znajdują się również gatunki z rodzaju biegacz. Spośród stwierdzonych na terenie rezerwatu gatunków owadów pięć figuruje na Czerwonej liście chrząszczy.

POMNIKI PRZYRODY:

- **pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia w Jaworzynie** – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 351,
- **pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia Pajęcza** – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 350,

- **pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia malinowska** – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 350,

Działania planistyczne na rzecz ochrony przyrody ujęte w projekcie planu miejscowego oraz wprowadzone do niego na etapie prac nad niniejszą prognozą omówiono m.in. w rozdziale IX.6.

Obszar NATURA 2000

Współczesna strategia ochrony przyrody łączy ochronę gatunkową zwierząt z ochroną ich siedlisk. W obliczu wciąż postępujących przekształceń środowiska naturalnego, zwłaszcza na obszarach gęsto zaludnionych, sama ochrona gatunkowa zwierząt nie daje gwarancji ich zachowania. Jedynie całościowa ochrona biotopów będących siedliskiem zagrożonych gatunków, na wystarczająco dużych powierzchniach połączonych korytarzami ekologicznymi, może zapobiec ich zanikaniu. Pod pojęciem siedliska przyrodniczego rozumie się obszar lądowy lub wodny, naturalny, lub półnaturalny, wyodrębniony w oparciu o cechy geograficzne, abiotyczne i biotyczne, posiadający swoistą strukturę i sposób funkcjonowania.

Zasada ochrony siedlisk przyrodniczych została wprowadzona do polskiego ustawodawstwa ustawą z dnia 7 grudnia 2000 roku o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. nr3, poz. 21). Ochrona siedlisk przyrodniczych ma na celu ich zachowanie poprzez utrzymywanie, zrównoważone wykorzystanie oraz odnawianie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony. W celu ochrony typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt o znaczeniu europejskim wyznaczono **obszary Natura 2000**.

Obszary Natura 2000 wyznaczane są na podstawie zapisów ustawy z dnia 16 czerwca 2004r. o ochronie przyrody. Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000 jest wyznaczana na europejskim terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ochrony poszczególnych cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego.

W skład sieci Natura 2000 wchodzi:

- obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. „Ptasiej”),
- specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. „Siedliskowej”), dla siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I oraz gatunków roślin i zwierząt wymienionych w załączniku II do Dyrektywy.

Zgodnie z Dyrektywą Siedliskową, podejmując działania ochronne dla zachowania siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których zostały wyznaczone obszary Natura 2000, należy uwzględnić uwarunkowania gospodarcze, społeczne, kulturowe oraz cechy regionalne i lokalne. Dyrektywa ta nie zakazuje realizacji planów i przedsięwzięć natury gospodarczej na obszarach Natura 2000, ale określa stosowne procedury postępowania w przypadku, gdy mogą one w istotny sposób oddziaływać na siedliska lub gatunki o znaczeniu priorytetowym dla Wspólnoty.

Na terenie miasta Szczyrku znajduje się część Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005. Obszar obejmuje masywy Czantorii (995 m n.p.m.) i Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.) w Beskidzie Śląskim, pokrywając się w dużym stopniu z granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaszczystego górnego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych. Jest to obszar o dużym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności.

W obszarze istnieje 8 rezerwatów przyrody: Barania Góra (383,04 ha; 1953), Czantoria (97,71 ha; 1996), Kuźnie (7,22 ha; 1995), Stok Szyndzielni (57,92 ha; 1953), Wisła (17,61 ha; 1953), Zadni Gaj (5,77 ha; 1959), Dolina Łańskiego Potoku (46,89 ha; 1998), Jaworzyna (40,03 ha; 2003) oraz 2 zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi: Cygański Las (925,53 ha), Park Ekologiczny Dolina Wapienicy (1519,02 ha; 2001).

Zidentyfikowano tu 16 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Najważniejsze to: kwaśna buczyna górską, żyzna buczyna górską, bór górnoreglowy, dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy, górską świerczyna na torfie (mająca w Beskidzie Śl. centrum swego występowania w Polsce), zbiorowisko olszynki karpacciej (wzdłuż potoków), grąd oraz łęg podgórski, olchowo-jesionowych i wiązowo-jesionowych (w piętrze pogórza), roślinność zielna i drzewiasta (brzegi potoków), zbiorowiska ziołoroślowe, łąki niżowe, kośne łąki górskie, moczary alkaliczne, murawy bliźniczkowe, płaty torfowisk wysokich.

Stwierdzono tu 21 gatunków z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpacciej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin i bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpacciej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

Typy siedlisk wymienione w Załączniku I:

- 3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków
- 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*-*Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków

- 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion - płatybogate florystycznie)
- 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołoroślanadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)
- 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)
- 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
- 8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii*
- 8310 Jaskinie nieudostępnione do zwiedzania
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*)
- 9140 Górskie jaworzyny ziołoroślowe (*Aceri-Fagetum*)
- 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)
- 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis- Acerion pseudoplatani*)
- 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum* i brzozowo sosnowe bagienne lasy borealne)
- 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)
- 9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część – zbiorowiska górskie)

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A030 *Ciconia nigra* (bocian czarny)
- A104 *Bonasa bonasia* (jarząbek)
- A108 *Tetrao urogallus* (głuszec)
- A215 *Bubo bubo* (puchacz)
- A217 *Glaucidium passerinum* (sóweczka)
- A220 *Strix uralensis* (puszczyk uralski)
- A229 *Alcedo atthis* (zimorodek)
- A234 *Picus canus* (dzięcioł zielonosiwy)
- A236 *Dryocopus martius* (dzięcioł czarny)
- A238 *Dendrocopos medius* (dzięcioł średni)
- A239 *Dendrocopos leucotos* (dzięcioł białogrzbiety)
- A241 *Picoides tridactylus* (dzięcioł trójpalczasty)
- A320 *Ficedula parva* (muchotłówka mała)
- A321 *Ficedula albicollis* (muchotłówka białoszyja)
- A338 *Lanius collurio* (gąsiorek)
- A409 *Tetrao tetrix tetrix* (cietrzew (tetrax))

Regularnie występujące Ptaki Migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A099 *Falco subbuteo* (kobuz)

Gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:

Ssaki:

- 1303 *Rhinolophus hipposideros* (podkowiec mały)
- 1324 *Myotis myotis* (nocek duży)
- 1352 *Canis lupus* (wilk)
- 1354 *Ursus arctos* (niedźwiedź brunatny)
- 1355 *Lutra lutra* (wydra)
- 1361 *Lynx lynx* (ryś)

Płazy i gady:

- 1166 *Triturus cristatus* (traszka grzebieniasta)
- 1188 *Bombina bombina* (kumak nizinny)
- 1193 *Bombina variegata* (kumak górski)
- 2001 *Triturus montandoni* (traszka karpacka)

Ryby:

- 1096 *Lampetra planeri* (minóg strumieniowy)
- 1138 *Barbus meridionalis* (brzanka)
- 1163 *Cottus gobio* (głowacz białopłetwy)

Bezkręgowce:

- 1060 *Lycaena dispar* (czerwończyk nieparek)
- 1084 *Osmoderma eremita* (pachnica dębowa)
- 1088 *Cerambyx cerdo* (kozióróg dębosz)
- 4014 *Carabus variolosus* (biegacz urozmaicony)

Rośliny:

- 1902 *Cypripedium calceolus*

W ostoi zlokalizowane są liczne stanowiska innych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt.

Obszar Natura 2000 położony jest w odległości ok. 500 m na wschód od granicy obszaru planu. Żadne z siedlisk z Załącznika Dyrektywy 92/43/EWG nie znajdują się w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia.

Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwia one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Krajowa sieć ekologiczna ECONET - POLSKA

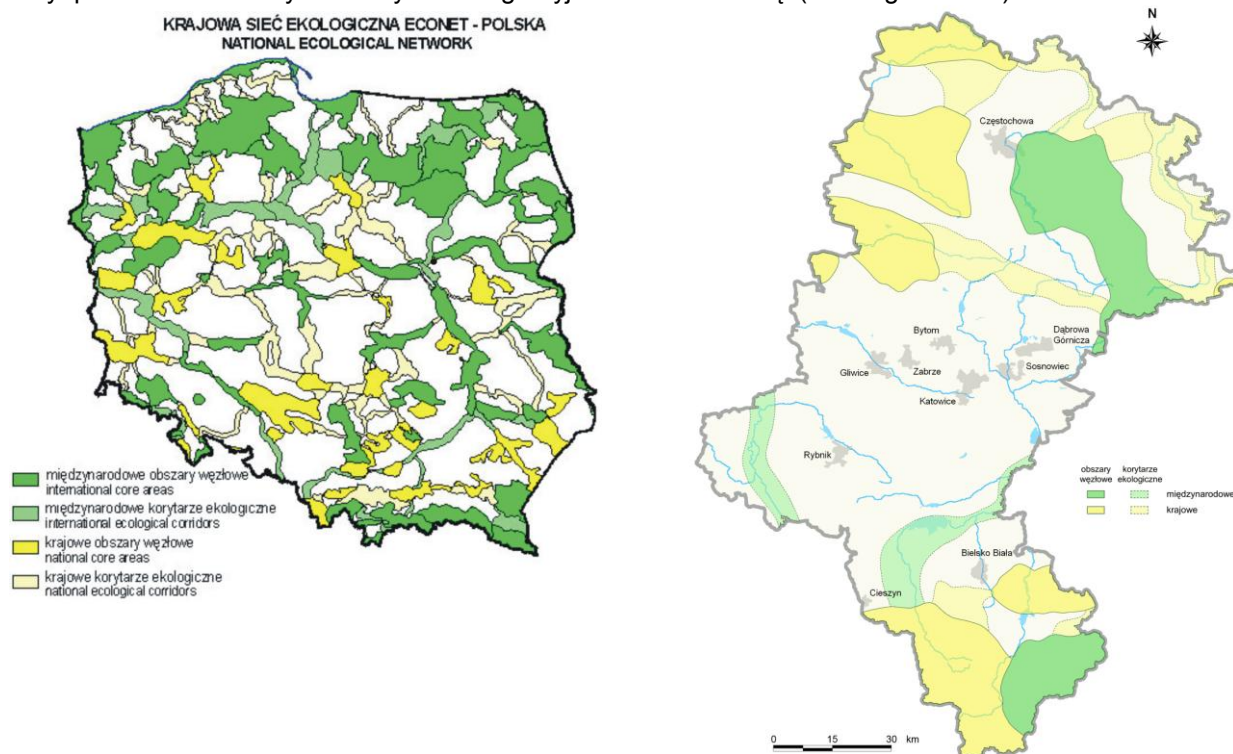
Inicjatywa utworzenia europejskiej sieci ekologicznej ECONET zgłoszona na Konferencji w Maastricht w 1993r. została w Polsce podjęta i zrealizowana w roku 1995 (Liro 1995). Jest to system obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy. Są one powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody wzajemnie się uzupełniającymi. Zadaniem ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji. Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarze ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych. W województwie śląskim znajduje się ich 9.

Elementami Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL w obrębie miasta Szczyrk są *obszary węzłowe o znaczeniu krajowym*:

- 29K – obszar Beskidu Śląskiego,

Funkcję głównych powiązań przyrodniczych obszarów węzłowych pełnią **korytarze ekologiczne**. Są to nimi doliny rzeczne.

Ważnym jest zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, pod względem przyrodniczym oraz przewietrzania terenu. Nie należy lokalizować w bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej, jak również wprowadzać zmiany stosunków wodnych. Należy pozostawić naturalny charakter koryt potoków oraz utrzymać korytarze migracyjne roślin i zwierząt (zakaz grodzenia).

48% powierzchni województwa śląskiego stanowią struktury ekologiczne (biocentra, wyspy i korytarze ekologiczne). 22% zajmuje 15 biocentrów, z czego 9 ma rangę ponadregionalną. 17% zajmują korytarze ekologiczne, w tym 6 o znaczeniu ponadregionalnym.

Podstawowymi celami wyznaczenia biocentrów są:

- ochrona zasobów genetycznych roślin i zwierząt,
- ochrona miejsc ich rozrodu i zdobywania pożywienia,
- ochrona procesów ekologicznych w ekosystemach i krajobrazie,
- ochrona naturalnych fragmentów przyrody,
- zasilanie biologiczne oraz stabilizacja terenów sąsiednich.

Podstawowymi celami wyznaczenia korytarzy ekologicznych są:

- zmniejszenie stopnia izolacji oddzielnych elementów krajobrazu i ułatwienie przemieszczania się gatunków w obrębie całego krajobrazu,
- modyfikacja spływu powierzchniowego i mikroklimatu,
- funkcja przeciwoerozyjna,
- modyfikacja przebiegu zakłóceń,
- refugium,
- przemieszczanie materii i energii,
- wzbogacające i regulujące oddziaływanie na otaczające tło.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Korytarze ekologiczne:

- **korytarze ichtiologiczne** – rzeczne korytarze ekologiczne służące migracji organizmów wodnych i lądowych związanych ze środowiskiem wodnym (ogółem 26 o łącznej długości 3923,4 km - 11 o znaczeniu międzynarodowym i 15 o znaczeniu regionalnym),
- **korytarze herpetologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji płazów (ogółem 21 o łącznej powierzchni 5338 km² - 3 o znaczeniu ponadregionalnym i 18 o znaczeniu regionalnym). Stanowią je przede wszystkim doliny rzek, zbiorniki wodne, tereny podmokłe i zabagnione. Herpetofauna województwa liczy 17 gatunków
- **korytarze ornitologiczne** – szlaki migracji ptaków (ogółem 15 korytarzy i 18 przystanków o łącznej powierzchni 5356 km² - 4 korytarze i 7 przystanków o znaczeniu ponadregionalnym oraz 11 korytarzy i 11 przystanków pośrednich o znaczeniu regionalnym). Największe znaczenie dla gatunków krajowych oraz migrujących mają duże zbiorniki zaporowe oraz niezamierzające odcinki rzek. Awifauna województwa liczy 324 gatunki.
- **korytarze teriologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji ssaków wykonane na podstawie badań wilka, rysia i jelenia a także sany i dzika (ogółem 37 korytarzy o łącznej powierzchni 763,8 km² – 12 dla dużych ssaków drapieżnych, 25 dla dużych ssaków kopytnych). Towarzyszą im obszary węzłowe czyli rozległe obszary leśne.
Na terenie województwa występuje 75 gatunków ssaków.

Dla zapewnienia łączności obszarów chronionych w województwie śląskim, wyznaczono korytarze spójności obszarów chronionych, zgodnie z koncepcją ESOCH, biorąc pod uwagę przestrzenne formy ochrony przyrody. Zajmowały one w 2007r. 21,3% powierzchni województwa Śląskiego a ich otuliny 6,6%. Dla przeanalizowanych 120 obszarów chronionych wyznaczono 46 korytarzy ekologicznych (22 o znaczeniu międzynarodowym, 18 o znaczeniu krajowym, 6 o znaczeniu regionalnym).

Szczyrk położony jest w obrębie następujących korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego” – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasiadają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),
- obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jeleń, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie.
- korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.

VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska

Obszar planu stanowi istniejące od kilkadziesiąt lat i użytkowane zgodnie z projektowanym przeznaczeniem, zaplecze usługowo-gastronomiczne, o charakterze tymczasowym, dla sąsiadujących terenów narciarskich. Nie stwierdzono dotychczas niekorzystnego wpływu na środowisko.

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony

Środowiska. Na tym obszarze nie wykonano w ostatnim okresie pomiarów, poza promieniowaniem elektromagnetycznym.

STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarно-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężeń występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Na terenie województwa śląskiego w 2013 roku znajdowało się 226 stanowisk pomiarowych umożliwiających określenie jakości powietrza w zakresie: pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu, ozonu, tlenku węgla, benzenu, zawartych w pyłe PM₁₀: ołowiu, kadmu, niklu, arsenu i benzo(a)pirenu, a także dodatkowo do oceny jakości powietrza w zakresie: 5 wybranych WWA, kationów, anionów oraz węgla organicznego i elementarnego zawartego w pyłe PM_{2,5} (jedno z czterech województw w kraju wykonujących to badanie na stacjach tła regionalnego w Złotym Potoku i Godowie), rtęci w stanie gazowym na stacji w Złotym Potoku (jedna z czterech stacji mierzących zawartość rtęci w powietrzu w Polsce).

Stanowiska pomiarowe w 2013 roku znajdowały się:

- w 18 stacjach automatycznych,
- na 26 stanowiskach manualnych pyłu zawieszonego, w tym PM₁₀ (17) i PM_{2,5} (9),
- na 12 stanowiskach pomiarów pasywnych (wyłącznie benzen).

Najbliższe położonymi stacjami pomiarowymi w ramach państwowego monitoringu były stacje w Bielsku-Białej i Żywcu.

W oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych z przedstawionych stanowisk pomiarowych, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach wykonuje obecnie „Dwunastą roczną ocenę jakości powietrza w województwie śląskim, obejmującą 2013 rok”. Ocena wykonywana jest dla pięciu stref, w tym:

- dwie aglomeracje (górnos Śląska i rybnicko-jastrzębska),
- dwa największe miasta poza aglomeracjami (Bielsko Biała i Częstochowa),
- **strefa śląską stanowiącą pozostałą część województwa, do której należy gmina Szczyrk.**

Podstawę klasyfikacji stref stanowi (zgodnie z art. 86 jmn w/w ustawy) dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz dopuszczalny poziom stężeń powiększony o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz. U. nr 47. poz.281) w sprawie poziomów stężeń niektórych substancji w powietrzu.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężeń	Klasa strefy	Wymagane działania
nie przekraczające wartości dopuszczalnej*	A	brak
powyżej wartości dopuszczalnej* lecz nie przekraczający wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji	B	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych
powyżej wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji*	C	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych oraz wartości dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji - opracowanie programu ochrony powietrza POP

* - z uwzględnieniem dozwolonych częstości przekroczeń określonych w RMŚ w sprawie dopuszczalnych poziomów

W ocenie za rok 2013 wg. kryterium ochrony zdrowia dla strefy gmina Szczyrk posiada ogólną klasę A.

Główną przyczyną wystąpienia w strefie przekroczeń pyłu zawieszonego PM₁₀ (C), PM_{2.5} (C) i benzo(a)pirenu (C) w okresie zimowym jest w dalszym ciągu emisja z indywidualnego ogrzewania budynków. Emisja ta występuje ze zróżnicowanym natężeniem zależnym od temperatury i warunków meteorologicznych, związanych z bezwietrzną lub prawie bezwietrzną pogodą (prędkością wiatru poniżej 1,5 m/s) i brakiem opadów atmosferycznych. Mniejszy negatywny wpływ na jakość powietrza ma emisja przemysłowa i transport.

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza w Szczyrku jest emisja gazów i pyłów z emitorów o niskiej wysokości – kotłowni opalanych paliwem stałym. W większości budynków na terenie Szczyrku

występują tradycyjne rozwiązania grzewcze z indywidualnymi kotłowniami węglowymi, koksowymi. Na pogorszenie stanu powietrza atmosferycznego ma także wpływ ruch komunikacyjny oraz napływ zanieczyszczonego powietrza z obszarów sąsiednich (zanieczyszczenia przemysłowe, zakłady energetyki ciepłej, transport).

Do podstawowych zagrożeń środowiska związanych z eksploatacją pojazdów samochodowych należy zaliczyć zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody, pogorszenie klimatu akustycznego, zajęcie terenów pod infrastrukturę komunikacyjną, a także wszelkie odpady motoryzacyjne.

Obok emisji toksycznych składników spalin samochodowych eksploatacji pojazdów towarzyszy również emisja innych substancji, jak np. cząstki okładzin hamulcowych, cząstki startego ogumienia, płyny eksploatacyjne z instalacji samochodów lub też cząstki metali ciężkich zawarte w olejach i smarach. Ze względu na silne oddziaływanie lokalne, największe zagrożenie ekologiczne stanowią toksyczne składniki spalin silnikowych.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

KLIMAT AKUSTYCZNY ŚRODOWISKA

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2010-2012”, w 2012 roku przeprowadzono badania akustyczne hałasu kolejowego w Boronowie i drogowego na terenach miejscowości: Pilica, Jastrzębie Zdrój, Koziegłowy, Boronów, Poczesna, Żory i Kozy. **Żadna z tych miejscowości nie jest położona w pobliżu Szczyrku.**

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2007 – 2009” w 2009r. przeprowadzono badania akustyczne hałasu komunikacyjnego na terenie Szczyrku – w trzech punktach: dwóch przy ul. Myśliwskiej i jednym przy ul. Plażowej. Badania nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych norm.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:

- a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
- b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);

2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:

- a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
- b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabelach poniżej.

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art. 113 ww. ustawy.

W tabelach poniżej przedstawiono:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

POLE ELEKTROMAGNETYCZNE

W 2012r. wykonywane były na terenie miasta Szczyrk badania monitoringowe poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, w miejscach dostępnych dla ludności, na terenie obszaru zabudowy mieszkaniowej, położonej w północnej części miasta Szczyrk przy ul. Orlej.

Pozostałe elementy środowiska (wody powierzchniowe i podziemne, pole elektromagnetyczne) wraz z ocenami ich stanu opisano w Rozdziale VI.

VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych

Uwarunkowania ekofizjograficzne omawia m.in. „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) Wynika z niego oraz pozostałych zidentyfikowanych uwarunkowań, że:

1. Teren objęty planem stanowi tylko jedna działka o pow. 12,3 ha. położona na Os. Pośrednim, przy ul. Wiślańskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie parkingu z przeznaczeniem dla obsługi ruchu narciarsko-rekreacyjnego.
2. Geomorfologicznie to teren o nachyleniu w kierunku północno-zachodnim.
3. Obszar posiada udokumentowane predyspozycje osuwiskowe – to obszar osuwiska nieaktywnego.

4. Jedyną występującą zieleń w obszarze planu to łąka. Jednak jest to w przewadze teren zagospodarowany, głównie poprzez lokalizację obiektów tymczasowych w formie kiosków drewnianych i namiotów.
5. Omawiany teren odgrywa ważną rolę w powiązaniach przyrodniczych lokalnych i ponadlokalnych. Objęty jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, w odległości ok. 500m na zachód przebiega granica obszaru Natura 2000, w jego dalszej okolicy znajdują się pomniki przyrody nieożywionej – jaskinie.
6. Projektowany rozwój istniejącej funkcji terenu należy ustalić w zapisach planu i zmiany planu, ze szczególnym uwzględnieniem występowania w okolicy terenów cennych przyrodniczo i ekologicznie.
7. Teren nie posiada udokumentowanych kopalin.
8. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.
9. Obszar położony jest w strefie głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 348 „Beskid Śląski”. Przeznaczenie terenu i zagospodarowanie powinno bezwzględnie zawierać rozwiązania chroniące wody podziemne oraz powierzchniowe przed zanieczyszczeniem.
10. Obszar charakteryzuje się bardzo korzystnymi warunkami śniegowymi do uprawiania rekreacji i sportów zimowych.
11. Teren planu wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.
12. Należy nakazać prowadzenia inwestycji w sposób możliwie maksymalnie zachowujący rzeźbę terenu.
13. Ustalenia planu powinny zawierać zapisy o zakazie stosowania paliw stałych a zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych mediów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach, stosownie do przepisów z zakresu ochrony środowiska,
14. należy zminimalizować oddziaływania na środowisko (w tym: wody, powietrze, akustykę, gospodarkę odpadami) występujące w fazie budowy.
15. Z punktu widzenia zagospodarowania i korzystania z terenu w omawianym przypadku najbardziej istotnymi tematami są: ochrona przyrody ożywionej i nieożywionej, zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego a zwłaszcza ochrona czystości wód podziemnych, odpowiednia gospodarka odpadami.

VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Projekt planu obejmuje obszar położony w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących tras narciarskich. Od wielu lat służy obsłudze tej funkcji, poprzez lokalizację w jego obrębie tymczasowych stanowisk gastronomicznych, serwisu narciarskiego itp.

Brak realizacji ustaleń planu spowoduje dalsze funkcjonowanie obszaru w stanie dotychczasowym, nie będzie z pewnością oznaczać likwidacji prowadzonej działalności. Natomiast wprowadzenie w życie ustaleń niniejszego projektu planu wpłynie korzystnie na odbiór wizualny terenu, jego wpływ na środowisko, głównie krajobraz a także: ochronę wód podziemnych, ochronę powietrza.

VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, jednak w przypadku naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Obszaru stanowiący przedmiot planu objęty jest dotychczas obowiązującym, zmienianym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętego Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. Zgodnie z jego ustaleniami tereny, na których znajduje się część planu nim objęta, zawiera się w jednostce strukturalnej D – „kompleks

Małego i Dużego Skrzycznego”, w terenie RZ – tereny gruntów ornych, upraw polowych, łąk, pastwisk, upraw sadowniczych, ogrodnich, z istniejącą zabudową w gospodarstwach rolnych i jednorodzinnej,

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego analizowany teren to obszar gruntów leśnych oraz gruntów ornych, sadów, łąk i pastwisk trwałych oraz tras narciarskich w rejonie Skrzycznego, Małego Skrzycznego, Hali Skrzyczneńskiej.

Bezpośrednie sąsiedztwo stanowią:

- wyciągi i istniejące trasy narciarskie (SR2/1),
- parking (planowane 500 samochodów) – w ramach systemu parkingów nr III.

VIII. Skutki dla środowiska, mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z zasadami ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz zabudowy i zagospodarowania terenu, ujęte w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu

VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny

POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska wojewoda co roku dokonuje oceny **poziomu substancji w powietrzu** w podlegających mu strefach w ramach państwowego monitoringu środowiska. Ocena uwzględnienia dwie grupy kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

W planie:

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego ustala:

- **nakaz zastosowania do celów grzewczych i technologicznych mediów nie powodujących przekroczenia standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska (np. gaz ziemny, energia elektryczna, olej opałowy, drewno), bądź systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii,**
- **zakaz stosowania, do utwardzania nawierzchni drogowych i miejsc parkingowych, materiałów powodujących zanieczyszczenie powietrza pyłem;**

KLIMAT AKUSTYCZNY

Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Teren nie jest zanieczyszczony hałasem drogowym.

W obszarze planu nie planuje się istotnych źródeł hałasu, z punktu widzenia ochrony przed nim.

W planie:

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku: dla terenu oznaczonego symbolem literowym UST - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;

VIII.2. Gleba i surowce naturalne

Proces przeobrażania i niszczenia powierzchni ziemi w naturalnym środowisku zwany jest erozją geologiczną. Natomiast w środowisku podlegającym gospodarczej ingerencji człowieka nosi nazwę erozji przyśpieszonej (antropogenicznej). Współcześnie dominuje erozja przyśpieszona, inicjowana i potęgowana różnymi formami antropopresji.

Na rozmiary potencjalnego zagrożenia procesami erozji wodnej oraz na ich występowanie, największy wpływ mają opady atmosferyczne (czynnik sprawczy), ukształtowanie rzeźby terenu, budowa geologiczno-glebowa i sposób użytkowania ziemi.

Na nasilenie procesów erozji wodnej, oprócz deszczów, poważny wpływ wywierają opady śniegu, z którymi są związane roztopy wiosenne. Generalnie erozyjność roztopów śniegowych jest największa w południowo-wschodniej i północno-wschodniej części kraju (Kaczmarek, 1994).

Osuwanie, czyli przemieszczanie się po stoku mas ziemnych zachodzi początkowo tylko pod wpływem siły grawitacji, a później z udziałem wody jako czynnika transportującego. Główne przyczyny inicjujące ruch osuwiskowy to: silne nasiąknięcie mas gruntu wodą opadową, zwłaszcza deszczową, wzrost stromości zbocza wskutek podcinania np. przez erozję wgłębną lub wykopy, zwiększenie obciążenia gruntu np. zabudową, wstrząsy tektoniczne lub drgania mechaniczne.

O stopniu zagrożenia gleb erozją decydują czynniki naturalne jak: rzeźba terenu, podatność gleby na rozmywanie i wielkość opadów. W dużym stopniu zagrożenie erozją może być modyfikowane sposobem użytkowania gruntów. Zagrożenie to wymusza najczęściej wprowadzenie na danym terenie ochronnych form użytkowania gruntów, głównie lasów i trwałych użytków zielonych oraz ograniczenia zainwestowania.

Możliwość oddziaływania człowieka na ujemne skutki intensywnych opadów uwidacznia się w chwili tworzenia spływu powierzchniowego. Efekty może przynieść właściwie prowadzona gospodarka gruntami, szczególnie na stokach otaczających ciek w zlewni. Np. według obserwacji Inspektoratu Eksploatacji Wód w Żywcu ODGW, utwardzenie i wyasfaltowanie w Szczyrku dróg na stokach oraz budowa rowów odwadniających wzdłuż nich w okresie ostatnich 20 lat skróciła dwukrotnie czas obiegu wody do głównego cieku. Zmniejszenie obszarów zalesionych z przekształceniem ich w tereny pastwisk lub obszary zadarnione jest niekorzystne dla ochrony przed powodzią. Zmniejsza się retencja wody w gruncie oraz przyspiesza prędkość spływającej po stoku wody, wywołując w efekcie destrukcję górnej warstwy gleby, a w cieku przyspieszając tworzenie się fali powodziowej i zmniejszając jej rozmiar. Tarasowate ukształtowanie powierzchni gruntów ornych i pastwisk oraz prowadzenie przez służby leśne dróg o małym spadku, wyposażonych w progi regulujące spływ wód stanowi ochronę przed erozją powodowaną przez ściekające zboczami górskimi wody. Natomiast wyrównywanie powierzchni zboczy z likwidacją tarasów zmniejszających lokalnie stoczystość terenu wpływa niekorzystnie na ochronę przeciwpowodziową.

Obszar planu posiada udokumentowane predyspozycje osuwiskowe – to obszar osuwiska nieaktywnego.

W planie:

- W projekcie określono minimalną powierzchnię biologicznie-czynną – 50%,
- nakaz utwardzenia dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;

W ramach §8 ustala się: w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych wyodrębnionych na rysunku planu ustala się:

1. Dopuszcza się realizację obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń.
2. Nakaz wykonania dokumentacji geologiczno-inżynierskiej.
3. Dopuszcza się przekształcanie terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz nie generujący powstawania osuwisk (np. poprzez tworzenie sztucznych skarp i nasypów, nie umocnionych wykopów itp.)
4. Nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu.
5. Nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.

VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne

WODY PODZIEMNE

Zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami planu miejscowego może wpłynąć nieznacznie na zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków bytowych. Mogą powstać źródła odprowadzanych ścieków bytowych, w dopuszczanych obiektach kubaturowych związanych z funkcją obszaru.

Brak obecnie kanalizacji sanitarnej w obszarze planu. W sąsiedztwie (parkingi) istnieje sieć kanalizacji deszczowej.

Planowana jest dalsza rozbudowa kanalizacji sanitarnej Miasta Szczyrk, której realizacja zapewniłaby prawie 100% skanalizowanie Miasta.

W planie:

- nakaz ochrony wód podziemnych wynikający z położenia terenu w obrębie Głównego Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych;
- nakaz utwardzenia dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
- odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych:
 - a) do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem §7 ust.2 pkt.3 i 4,
 - b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

WODY POWIERZCHNIOWE

Do głównych, potencjalnych źródeł zanieczyszczeń wód powierzchniowych na terenie Szczyrku można zaliczyć:

- nieoczyszczone ścieki socjalno-bytowe z zabudowy nie włączonej do kanalizacji sanitarnej;
- ścieki deszczowe spływające z dróg, parkingów, placów itp.

W planie:

Jak dla wód podziemnych – jak wyżej.

VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W ramach ustaleń planu i zmiany planu nie wprowadza się zapisów dotyczących ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym. Wynikają one bezpośrednio z przepisów odrębnych.

VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami

Podstawowymi odpadami wytwarzanymi na analizowanym terenie będą odpady wynikające z przebywania ludzi, głównie w sezonie narciarskim. Gromadzenie odpadów w pojemnikach usytuowanych w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach z twardym podłożem i ich wywóz przez upoważnione firmy nie spowoduje zagrożenia w środowisku gruntowo - wodnym.

Na terenie gminy Szczyrk obowiązuje „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk”.

Na terenie gminy nie znajdują się żadne składowiska odpadów. Odpady odbierane od mieszkańców wywożone są na składowiska poza teren Gminy: w Żywcu lub w Bielsku – Białej przez firmy koncesjonowane przez Urząd Gminy.

Odbiór odpadów niebezpiecznych winna zapewniać wyspecjalizowana jednostka posiadająca odpowiednie uprawnienia w tym zakresie. Jednym z największych zagrożeń i problemów jest powstawanie niekontrolowanych „dzikich” wysypisk.

Teren planu nie jest skanalizowany.

W planie:

- odprowadzenie ścieków sanitarnych:

a) do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,

b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,

- nakaz utwardzenia dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;

VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)

Projekt planu na dzień wykonywania prognozy był zgodny z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.

Plan nie narusza przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody. Nie przewiduje się skutków realizacji wprowadzanego projektu dla środowiska, a w szczególności terenów cennych przyrodniczo.

Teren położony jest w obrębie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. To jedyna powierzchniowa prawna forma ochrony przyrody tu występująca.

Planowane przedsięwzięcie nie koliduje z celami, dla których został utworzony Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego. Jego realizacja przyczyni się do koncentracji ruchu turystycznego. Przedsięwzięcie nie stanowi nowego elementu w krajobrazie, utrwali zagospodarowanie istniejące dotychczas jako tymczasowe.

Planowane przedsięwzięcie, z uwagi na położenie w stosunku do najbliższych rezerwatów przyrody od 5,5 do 7,0 km, nie będzie mieć oddziaływania i nie wpłynie na tą formę ochrony przyrody.

Nie przewiduje się oddziaływań na najbliższe położone pomniki przyrody (jaskinie).

Do projektu planu wprowadzono zapisy, które mają na celu maksymalizację ich ochrony.

Projektowane zainwestowanie nie powinno wpłynąć na pogorszenie zasobów przyrodniczych pod warunkiem zastosowania się do zapisów planu miejscowego i przepisów szczególnych.

NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Obszar objęty projektem planu położony jest w sąsiedztwie (500 m na W) obszaru Natura 2000.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Charakterystyka powiązań przyrodniczych obszaru z jego szerszym otoczeniem

Obszar opracowania jest położony w obrębie korytarzy ekologicznych zwartych, powiązanych ze sobą obszarów leśnych oraz w nieznacznej odległości od korytarzy ekologicznych związanych z dolinami rzek (w tym wypadku doliny rzeki Żylica).

Szczyrk położony jest w obrębie obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym. To obszar oznaczony w systemie ECONET symbolem 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

W planie:

W zakresie ochrony elementów przyrodniczych ustala się:

- nakaz stosowania ogrodzeń ażurowych pozwalających na przemieszczanie się drobnej fauny,
- Nakaz uwzględniania zasad wynikających z położenia w Parku Krajobrazowym Beskidu Śląskiego powołanym na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16.6.1998r.

VIII.7. Środowisko przyrodnicze i zmiany w krajobrazie

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z tych dokumentów jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową.

Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają min. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

Zmiana krajobrazu naturalnego w obszarze planu będzie nieznaczna i powinna mieć pozytywny wpływ. Często nieestetyczna zabudowa tymczasowa zostanie zastąpiona trwałym obiektem kubaturowym, spełniającym wszystkie normy z zakresu ochrony środowiska.

W planie:

- ustalono wskaźniki intensywności zabudowy, maksymalne wysokości, rodzaj i spadki dachów oraz sposób ich pokrycia i kolor, kolorystykę budynków,
- wprowadzono nakaz wykonywania przesł ogrodzeń z materiałów naturalnych (kamień, drewno itp.),
- ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną na 50%,
- ustalono zasady lokalizacji nośników reklamowych.

VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe

W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego – zabytków, dóbr kultury współczesnej oraz krajobrazu kulturowego plan nie ustala żadnych zasad, gdyż w/w w terenie opracowania nie występują. Brak ich także w bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji.

Tym samym, **nie zachodzą żadne oddziaływania na elementy zachowanego dziedzictwa kulturowego.**

VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi

W przypadku analizowanego planu miejscowego oraz zmiany planu nie wystąpią zagrożenia związane z substancjami niebezpiecznymi. Nie wprowadzają ryzyka wystąpienia zanieczyszczeń powietrza i środowiska, pod warunkiem stosowania urządzeń i instalacji technologicznych spełniających obowiązujące normy w zakresie oddziaływania na środowisko.

W planie:

1. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego ustala:

- a) nakaz zastosowania do celów grzewczych i technologicznych mediów nie powodujących przekroczenia standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska (np. gaz ziemny, energia elektryczna, olej opałowy, drewno), bądź systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii,
- b) zakaz stosowania, do utwardzania nawierzchni drogowych i miejsc parkingowych, materiałów powodujących zanieczyszczenie powietrza pyłem;

2. **Nakaz ochrony wód podziemnych wynikający z położenia terenu w obrębie Głównego Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych;**
3. **dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku: dla terenu oznaczonego symbolem literowym UST - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;**
4. **Ustala się w ramach §8 zasady dotyczące zagospodarowania terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.**

VIII.10. Zaopatrzenie w media

- a) *w wodę:*
 - z wodociągowej miejskiej sieci rozdzielczej,
 - dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód
- b) *odprowadzenia wód deszczowych i roztopowych:*
 - do kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem §7 ust.2 pkt.3 i 5,
 - dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.
- c) *odprowadzenia ścieków komunalnych:*
 - do kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji ogólnie miejskiej.
- d) *w energię elektryczną:*

poprzez istniejące i projektowane stacje transformatorowe SN/nN, liniami napowietrznymi lub kablowymi podziemnymi niskiego napięcia,
- e) *w ciepło:*

ogrzewanie budynków w oparciu o indywidualne rozwiązania, wykorzystujące proekologiczne wysokosprawne źródła energii, charakteryzujące się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;

VIII.11. Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania położony jest w niedalekim sąsiedztwie obszarów wykorzystywanych turystycznie – tras narciarskich, wyciągów narciarskich.

Plan wprowadza do obszaru zmianę w przeznaczeniu i sposobie zagospodarowania jedynie w ramach zapisów planu miejscowego. Brak będzie rzeczywistej zmiany z uwagi na wieloletnie tymczasowe zagospodarowanie terenu w ten sposób.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie Szczyrku, oddziaływania projektowanej zmiany miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa oraz uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W projekcie planu starano się uwzględnić uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające z „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A,B,C,D1,D2,D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko-Biała maj 2004).

Analizując przedmiotowy plan można powiedzieć, że zasadniczo został on sporządzony zgodnie z zasadami wynikającymi z obowiązujących przepisów prawnych, zebranymi do projektu planu opiniami i uzgodnieniami.

Zabezpieczenie środowiska przed negatywnymi skutkami planu oraz jego wprowadzeniem w życie, polegają na sprecyzowaniu odpowiednich zapisów ochronnych.

X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat (lata 2001 – 2010) w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VI Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska „Środowisko 2010: nasza przyszłość nasz wybór.” Do głównych priorytetów programu zaliczono takie zagadnienia jak:

- zmiana klimatu,
- przyroda i różnicowanie biologiczne,
- środowisko naturalne, zdrowie i jakość życia,
- zasoby naturalne i odpady.

Cele Programu wyznaczono w oparciu o założenie rozdzielania nacisków między ochroną środowiska a wzrostem gospodarczym. Szczególną wagę program przykłada do tematyki zmian klimatycznych, co wiąże się z wypełnianiem zobowiązań Unii Europejskiej związanych z ratyfikacją Protokołu z Kioto. Jednakże nawet jego wypełnienie nie wystarczy do rozwiązania problemów globalnego ocieplenia. Dlatego mimo silnej niepewności projekcji skutków zmian klimatu, Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- nie pogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r.

Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne. Zatwierdzenie planów gospodarowania wodami powinno nastąpić 22 grudnia 2009r.

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Terenu Szczyrku należy do regionu wodnego Górnej Wisły, który zawiera się w obszarze działania RZGW Kraków.**

Wg. wyników identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, czyli tzw. oceny ryzyka nie osiągnięcia przez wody dobrego stanu jakości do 2015r. przeprowadzonej w regionach wodnych Górnej Wisły wyznaczono w obszarze gminy Szczyrk obszar (SCWP) oznaczony jako GW 0104 – Soła od zb. Tresna do zb. Czaniec wraz z nim. Wody te nie zostały uznane za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych.

Dla wód uznanych za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych w planach gospodarowania wodami w przyszłości zostaną wyznaczone dodatkowe działania naprawcze. Ta sytuacja nie ma w tym przypadku zastosowania.

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów**

rozwojowych –konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

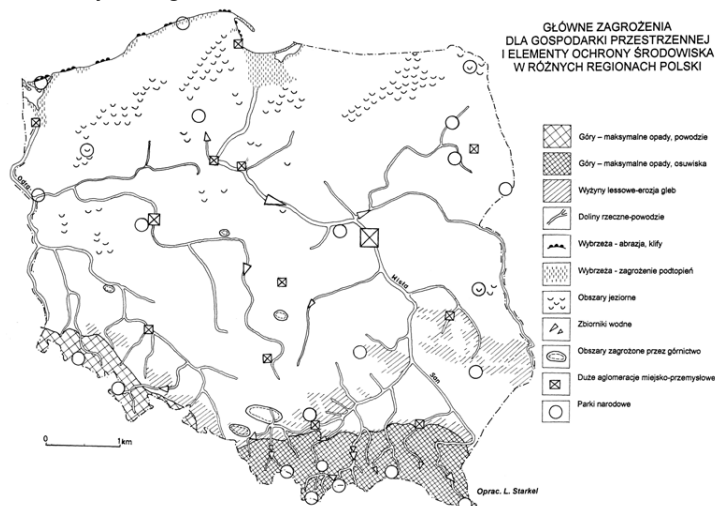
1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZP:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkl, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkla i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju–rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera też wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położona jest gmina Brzeszcze zaliczony został do „obszarów górskich”, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania: „Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich areалу przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur).Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania z terenów przykorytowych i za stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.”

Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie).

W lutym 2009r. ukazał się „Ekspercki projekt koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”, opracowany przez Zespół Ekspertów Naukowych do spraw Zagospodarowania Przestrzennego Kraju. Identyfikuje on m.in. obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz międzywojewódzkim. **Jednym z nich jest obszar „Karpaty”, w obrębie którego położone jest miasto Szczyrk. W obszarze problemowym Karpat zidentyfikowano: erozję gleb, zagrożenia osuwiskowe, presję urbanizacyjną i turystyczną oraz konflikty z ochroną przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe, słabą dostępność wewnętrzną regionów turystycznych.**

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

XI. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Obszar objęty projektem planu położony jest w odległości ok. 500 m na wschód od granic planu.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Zagadnienie dotyczące wpływu na obszary Natura 2000 zawarto min. w artykule „Wyjaśnienie pojęć: rozwiązania alternatywne, konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, środki kompensujące, ogólna spójność, opinia komisji” zamieszczonym na stronie internetowej natura2000mos.gov.pl.

Do środków kompensujących zalicza się:

- środki łagodzące w *szerokim znaczeniu* to działania mające na celu ograniczenie do minimum lub nawet wykluczenie negatywnego oddziaływania na obszar, które może zaistnieć na skutek realizacji planu lub przedsięwzięcia. Działania te stanowią integralną część dokumentacji planu lub przedsięwzięcia,
- środki kompensujące w *ściśłym znaczeniu* są to środki niezależne od przedsięwzięcia (w tym od wszelkich powiązanych działań łagodzących). Ich celem jest kompensacja negatywnych skutków planu lub przedsięwzięcia, tak by zachowana została ogólna spójność ekologiczna sieci Natura 2000.

Środki kompensujące nie mają na celu umożliwienia realizacji planów lub przedsięwzięć przy uniknięciu zobowiązań wynikających z art. 6. Środki takie powinno się rozpatrywać dopiero po stwierdzeniu negatywnego wpływu planu/przedsięwzięcia na integralność obszaru Natura 2000.

Analizując oddziaływania na środowisko można stwierdzić, że dokument jakim jest projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi jeden ze sposobów zapobiegania negatywnym oddziaływaniom na środowisko. Ustalenia zawarte w tym dokumencie wprowadzają ład przestrzenny, uwzględniając potrzebę ochrony wód podziemnych, przyrody i krajobrazu. W wyniku analiz zagrożeń dla ludzi oraz środowiska w projekcie uwzględniono występujące ograniczenia i uciążliwości, wprowadzono zapisy pozwalające na zminimalizowanie negatywnych oddziaływań.

Za niezbędne uznano ochronę dziedzictwa przyrodniczego i kształtowanie zagospodarowania w sposób tworzący warunki dla bardziej zrównoważonego rozwoju przestrzennego. Umożliwia się racjonalne użytkowanie terenów o wysokich walorach środowiska i atrakcyjnych dla rozwoju rekreacji i turystyki.

XII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja projektu planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko. Wszelkie oddziaływania związane z wprowadzonym zagospodarowaniem ograniczone będą do granic terenu objętego planem

XIII. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych”.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa:

- o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- o występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMŚ wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęte jest także miasto Szczyrk, co wydaje się wystarczające.

XIV. Rozwiązania alternatywne

Do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych. Celem opracowania planu jest zachowanie dotychczasowej, choć realizowanej w sposób tymczasowy, funkcji – obsługi okolicznych terenów sportowo-rekreacyjnych.

XV. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski

1. Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie parkingu na Os. Pośrednim przy ul.

Wiślańskiej – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LVI/298/2014 z dnia 25 marca 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia ww planu.

2. Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie skutków uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa oraz sformułowanie warunków realizacji projektowanych ustaleń planistycznych dla zachowania równowagi przyrodniczej i minimalizacji ewentualnych skutków ujemnych.
3. Zgodnie z Ustawą z dnia 27.04.2001r. - Prawo ochrony środowiska, w toku prac związanych z wykonywaniem prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania na środowisko, określono, przeanalizowano i oceniono przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

W prognozowaniu posłużono się:

- wiedzą i doświadczeniem w zakresie opracowań związanych z tematyką ochrony środowiska między innymi opracowań ekofizjograficznych i prognoz oddziaływania na środowisko,
 - opracowaniami tematycznymi dotyczącymi obszaru analizy oraz obszarów sąsiednich,
 - literaturą tematu ochrony środowiska,
 - przepisami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska.
4. Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Bielsku-Białej.
 5. Podstawowa charakterystyka terenu i uwarunkowania ekofizjograficzne zostały zamieszczone w rozdziale 6 niniejszej prognozy.
 6. Projektowany plan miejscowy nie jest sprzeczny z ustaleniami obowiązującego studium.
 7. **Podstawowym celem przedmiotowego planu miejscowego jest umożliwienie wprowadzenia do terenu objętego planem kubaturowych usług turystyczno-rekreacyjnych czyli prowadzenia w atrakcyjnej wizualnie oraz umocowanej w przepisach formie działalności dotychczasowej, uprawianej w sposób tymczasowy (gastronomia, wypożyczalnia sprzętu sportowego, szkoła narciarska).**
 8. Obszar objęty planem to tereny użytkowane dotychczas na potrzeby działalności tymczasowej, głównie sezonowej na potrzeby sąsiadujących z działką tras narciarskich (m.in. gastronomia, wypożyczalnia sprzętu sportowego, szkoła narciarska).
 9. Omawiany teren należy do cennych przyrodniczo a także położony jest w obszarze bogatym w liczne formy ochrony przyrody i krajobrazu, o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym. Położony jest w obrębie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.
Obszar Natura 2000 (Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005) położony jest w odległości ok.500m (na wschód).
- Występowanie form ochrony przyrody oraz obszarów cennych uwzględniają ustalenia planu. Nie przewiduje się wpływu realizacji na ustanowione i oraz proponowane formy ochrony przyrody. Funkcja istnieje już w tym terenie od dziesięcioleci. Plan pozwoli na jej utrwalenie i unowocześnienie.**
- Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu działania - nie będą docelowo znacząco oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.**
10. Obszar położony jest w obrębie korytarza ekologicznego o znaczeniu regionalnym, który pełni ważną rolę w systemie powiązań przyrodniczych kraju i regionu. **Nie wprowadza się ustaleń i zapisów wprowadzających zmiany mogące mieć istotny wpływ na stan środowiska przyrodniczego w zakresie powiązań ekologicznych, w tym korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.**
 11. W granicach planu nie występują grunty leśne. Nie ma konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne.
 12. Teren wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi, które nie tracą na wartości, szczególnie poprzez wprowadzenie regionalnej architektury.
 13. Nie zachodzą żadne oddziaływania na elementy zachowanego dziedzictwa kulturowego.
 14. Z punktu widzenia ochrony środowiska przed hałasem - teren zmiany należy do terenów chronionych przed hałasem – terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
 15. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz wód - wprowadza się odpowiednie zapisy w uchwale.
 16. W ramach położenia w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" - wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych – wprowadzono nakaz ochrony, stosownie do przepisów odrębnych.
 17. W projekcie ustalono odpowiednie zapisy ochronne dotyczące m.in. zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zagospodarowania terenu.

18. Dopuszczenie na badanym terenie przedmiotowej inwestycji, nie spowoduje powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogącym mieć wpływ na ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody.
19. Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie miasta Szczyrk, oddziaływania projektowanego planu na środowisko przyrodnicze.
20. Obszary sąsiednie oraz znajdujące się w najbliższej okolicy dla terenu zmian to:
 - tereny tras narciarskich – na północy,
 - łąka – na wschodzie,
 - infrastruktura obsługi narciarskiej – na zachodzie,,
 - dolna stacja wyciągu orczykowego – na północy,
 - parking – na południu.
21. Biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju, można powiedzieć, że w tworzonej zmianie planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego starano się wprowadzić zapisy minimalizujące negatywne skutki wprowadzenia nowego zagospodarowania na środowisko.

Można powiedzieć, że w projekcie planu generalnie starano się zawrzeć wszystkie wynikające z potrzeb ochrony środowiska i możliwe do realizacji warunki zagospodarowania terenu oraz zapisy ochronne i zasady zaopatrzenia w media, biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju.

Analizując przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można stwierdzić, że właściwie określono w nim rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia zmian na badanym obszarze. Zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Prognozuje się, że realizacja proponowanej zmiany planu i planu nie będzie znacząco, negatywnie oddziaływać na środowisko, nie spowoduje powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogącym mieć wpływ na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 (a także ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody. Nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodującym negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie.

Nie stwierdzono istotnych przeszkód z zakresu Prawa ochrony środowiska, które powinny stanąć na drodze realizacji przedsięwzięcia.

XVI. Bibliografia

XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 2) Wnioski złożone do opracowywanego planu miejscowego,
- 3) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 4) „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk – aktualizacja” (Eko-Land Consulting Marek Miszczyk, Bielsko-Biała, maj 2008r.),
- 5) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego do roku 2015
- 6) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 7) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 8) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
- 9) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 10) „Analiza zagrożenia powodziowego w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2012r.),
- 11) System Ochrony Przeciwosuwiskowej (SOPO) – PIG – Państwowy Instytut Badawczy,
- 12) „Koncepcja projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego” (Krameko, Kraków 2008)
- 13) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L. Bernacki, A. Blarowski, Z. Wilczek, Poznań 1998r.
- 14) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A. Blarowski, Poznań 1998r.
- 15) „Korytarze ekologiczne w województwie oel'skim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa” Jerzy B. Parusel, Katarzyna Skowrońska, Agnieszka Wower,
- 16) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R. Mysłajek, S. Nowak, K. Kurek, 2008r.),
- 17) „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I”, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, listopad 2007,
- 18) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K. Dubel, Białystok 2000r.
- 19) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 20) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
- 21) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2012r.” Katowice, 2013r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 22) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim w 2011r.”, Wojewódzka Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Katowicach, 2012r.,
- 23) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978
- 24) „Atlas Województwa Bielskiego” (Kraków, 1981),

25) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym

XVI.2. Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 poz. 1232 ze zmianami)
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012r. poz.647, tekst jednolity z późniejszymi zmianami)
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013r. poz.1235 z późn. zmianami),
4. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010r. Nr 102 poz.651 z późn. zmianami),
5. Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
6. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 poz. 627 z późn. zmianami)
7. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2008 Nr 201, poz. 1237)
8. Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach, (Dz. U. z 2001r. nr 56, poz. 679) z późniejszymi zmianami,
9. Ustawa z dnia 10 lipca 2008r. o zmianie ustawy o lasach (Dz.U.Nr 163, poz. 1011),
10. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. 1993 nr 47 poz. 212),
11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1486)
12. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145),
13. Ustawa o zmianie Ustawy prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 5 stycznia 2011r. (Dz.U. z 2011r. Nr 32 poz. 159),
14. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
15. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.Nr 237, poz. 1657),
16. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2012r. Nr 163 poz. 981),
17. Ustawa z dnia 22 kwietnia 2005r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o odpadach (Dz.U. z 2005r. Nr 90 poz. 758)
18. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz.U. 03.106.1002 z późn. zmianami),
19. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. 2004 nr 11 poz. 94),
20. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U.Nr 75, poz. 493)
21. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. z 2001.62.628),
22. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.05.236.2008 z późn. zmianami),
23. Ustawa z dnia 1 lipca 2011r. o zmianie ustawy o utrzymaniu i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2011r. Nr 152, poz.897)
24. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2001 nr 72 poz. 747),
25. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z dnia 11 września 2001r.)
26. Ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U.06.137.984)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. (Dz. U. z 2013r. poz.627 ze zmianami) w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu.
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. nr 237 z dnia 12 października 2011r.)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z dnia 20 stycznia 2012r.)
33. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz.U. z dnia 28 lipca 2004r.)
34. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
35. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012r., poz. 1109)
36. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
37. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z dnia 14 maja 2008r.)
38. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie rodzajów działań naprawczych oraz warunków i sposobu ich prowadzenia (Dz.U. z dnia 16 czerwca 2008r.)
39. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2002r. nr 122, poz. 1055)
40. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r. Nr 213 Poz. 1397)
41. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
42. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
43. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26).
44. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
45. Rozporządzenie Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.